

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- จิรวรรณ กาญจนานันท์. เนื้อหาเพลงไทยยอดนิยม การรับรู้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการฟังเพลงไทยสากลของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- จักรวาล เสาวนิตย์ธรรม. นักแต่งเพลงอิสระ. สัมภาษณ์. 7 มีนาคม 2550
- จำนง วิบูลย์ศรี. หลักการและการปฏิบัติทางวาทนิเทศ. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ชัยรัตน์ หอวรรณภากร. การสื่อความหมายและอุดมการณ์ในเพลงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- ชยากร สุทินศักดิ์. ผู้ควบคุมการผลิตเพลงละครของบริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด. สัมภาษณ์. 16 มีนาคม 2550
- เชษฐา ยารสเอก. นักแต่งเพลงอิสระ. สัมภาษณ์. 25 มีนาคม 2550
- ณัชชา ไสคตยานุรักษ์. ทฤษฎีดนตรี. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ดวงมน จิตรจำนง. สุนทรียภาพในภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สยาม, 2541.
- ทงศักดิ์ อภรณ์ศิริ. ศิลปินวงแกรนด์เอ็กซ์ อดีตผู้อำนวยการผลิตเพลงและนักแต่งเพลงในสังกัดแกรมมี่เอ็นเตอร์เทนเมนต์. สัมภาษณ์. 10 มีนาคม 2550
- ประมว สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529
- ประยุทธ วรรณอุดม. การวิเคราะห์พระราชนิพนธ์พระมหากษัตริย์ด้วยการวิพากษ์เชิงเรื่องเล่า. เอกสารรายงานวิชาวาททฤษฎีและวาทวิพากษ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 22 มกราคม 2546.
- พีระ ตรีบุปผา. ประสบการณ์ในการแต่งเพลง ในเบื้องหลังเพลงดัง : รวมข้อเขียนของ 40 นักเพลง, หน้า 161-165. กรุงเทพฯ : บริษัท สยามออฟเซ็ท จำกัด, 2526.
- รวมรสคนเขียนเพลง. แหล่งที่มา www.luketunginternet.com. 2549
- วิรัช ลภีร์จันกุล. วาทนิเทศและวาทศิลป์. หนังสือตำราการประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524
- วรารุณ สุมาวงศ์. วิวัฒนาการของเพลงไทยสากล จากละครและภาพยนตร์ ในวันลำรึกถึงครูเพลง ผู้ให้กำเนิดวัฒนธรรมด้านดนตรีไทยสากล ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศักดิ์โสภณการพิมพ์, 2526

- วรรณลดา พิรุณถาวร. การสื่อความหมายในเพลงปลุกใจสี่เหล่าทัพ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- วรรณนา วีระวรรณ. ก้าวแรกสู่การเขียนเพลง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สามสี, 2546
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา และกังสดาร เทพหัสดิน ณ อยุธยา. รูปแบบการประพันธ์เพลงไทย
สากล ใน ภาษาไทย 2 – การประพันธ์เพลงไทย หน่วยที่ 8-15. หนังสือประกอบการเรียน
ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมวิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, 2527.
- ศมกมล ลิ้มปัทม์. บทบาทของธุรกิจเพลงไทยสากลต่อการสร้างสรรค์ผลงานเพลง.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สรารุช เลิศปัญญาสุข. ผู้ผลิตเพลงและนักแต่งเพลงในสังกัดเอ็กแซ็กท์. สัมภาษณ์. 12 มีนาคม 2550
- อรวรรณ ปิลาสนธิไธวาท. วาทวิพากษ์ตะวันตก (ค.ศ. 1925 – ปัจจุบัน) กับบริบทไทย. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- อรวรรณ ปิลาสนธิไธวาท. หลักและปรัชญาของวาทวิทยา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2539.
- อภิรดี ภูภิรมย์. วาทศิลป์ในเพลงไทยสมัยนิยม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- อมิตา ทาทา ยัง. ศิลปินนักร้อง. สัมภาษณ์. 14 กุมภาพันธ์ 2550.
- เอกสารการสอนชุดทฤษฎีและการวิจารณ์ภาพยนตร์เบื้องต้น (Introduction to Film Theory and
Criticism) สาขานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมวิราช. ทฤษฎีและการวิจารณ์
ภาพยนตร์เบื้องต้น หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมวิราช,
2548.
- เอกสารการสอนชุดทฤษฎีและการวิจารณ์ภาพยนตร์เบื้องต้น (Introduction to Film Theory and
Criticism) สาขานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมวิราช. ทฤษฎีและการวิจารณ์
ภาพยนตร์เบื้องต้น หน่วยที่ 9-15. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมวิราช,
2548.
- เอกอมร เขียมศิริรักษ์. เอกสารประกอบการเรียนการสอน Ad Lib Singing Club. 2547

ภาษาอังกฤษ

Copland, A. What to Listen for in Music. New York: McGraw-Hill Book Company, 1993.

Infante, D., Rancer, A. & Womack, D. Building Communication Theory. USA :

Waveland Press, 1997.

Lyons, John. Language Meaning & Context. Great Britain: Fontana Paperbacks, 1981.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ประวัติสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ

สมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติก่อตั้งปี พ.ศ.2533 เป็นปีที่ภาครัฐบาลออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย การส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย โดยมีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยทั้งระบบ ทั้งด้านการผลิตการสร้างภาพยนตร์ไทย และการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์จากต่างประเทศ การดำเนินการมีในหลายมิติ เริ่มตั้งแต่การปรับปรุงพระราชบัญญัติภาพยนตร์ฉบับใหม่ทดแทนกฎหมายเดิมที่ล้าสมัย การจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ มีชื่อย่อว่า กสท. ซึ่งเป็นคณะกรรมการร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชน มีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และมีอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์เป็นเลขานุการ และจัดตั้งคณะทำงานตามมติของคณะกรรมการ กสท. ภารกิจหลักของ กสท. จะมีตั้งแต่การแก้ปัญหาเรื่องการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ การจัดงานมหกรรมภาพยนตร์เอเชียแปซิฟิก เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย การทำหน้าที่ของคณะกรรมการอนุญาตการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย แต่เนื่องจากจุดอ่อนของโครงสร้างคณะกรรมการเป็นคณะกรรมการที่แต่งตั้งจากทางฝ่ายการเมือง และไม่ได้มีเวลาทำงานเต็มเวลา จึงทำให้เกิดปัญหาในการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยที่เป็นระบบ

ในส่วนของภาคเอกชนได้เล็งเห็นถึงปัญหาของ กสท. นับตั้งแต่โครงสร้างของคณะกรรมการที่มีผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการภาพยนตร์จริงๆเป็นกรรมการในสัดส่วนที่น้อยมาก อีกทั้งการขาดความต่อเนื่องในการดำเนินการตามนโยบายและแผนงาน จึงได้มีการรวมกลุ่มผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่อุตสาหกรรมต้นนำของวงการภาพยนตร์ไทยคือการสร้างภาพยนตร์ ไปถึงอุตสาหกรรมปลายน้ำ อย่างการค้าวีซีดี ดีวีดี รวม 11 กลุ่มสาขาวิชาชีพ เพื่อให้เป็นสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ แต่ด้วยการขาดความพร้อมของภาคเอกชน ประกอบกับไม่ได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจังจากภาครัฐ ทำให้การจัดตั้งสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ ที่มุ่งหวังการให้สมาชิกแต่ละสาขาวิชาชีพรวมกลุ่มเป็นสมาคมที่เข้มแข็ง ก่อนผนวกรวมเป็นสมาพันธ์ตามหลักการดำเนินการสากล ปัจจุบันสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ ประกอบไปด้วยสมาชิกสาขาต่างๆ ดังนี้

1. สาขาผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ แปรสภาพมาเป็นสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ
2. สาขาเจ้าของโรงภาพยนตร์ เป็นกลุ่มผู้ประกอบการ

3. สาขาผู้กำกับการแสดงภาพยนตร์ จดทะเบียนเป็นสมาคม
4. สาขาดารา นักแสดง เป็นกลุ่มผู้ประกอบการ
5. สาขาทีมสร้างภาพยนตร์ เป็นกลุ่มผู้ประกอบการ
6. สาขานักพากย์ภาพยนตร์ จดทะเบียนเป็นสมาคม
7. สาขา แลป เทคนิค ล้างพิมพ์ฟิล์ม จดทะเบียนเป็นสมาคม
8. สาขาบริการจัดจำหน่ายภาพยนตร์ เป็นชมรมผู้ประกอบการ
9. สาขาผู้สื่อข่าวบันเทิง จดทะเบียนเป็นสมาคม
10. สาขาผู้ผลิตและบริการจัดจำหน่ายวีดีทัศน์ เป็นกลุ่มผู้ประกอบการ
11. สาขานักวิชาการจากสถาบันการศึกษา และมหาวิทยาลัยสาขาภาพยนตร์ เป็นกลุ่มวิชาชีพ

บทบาทหน้าที่หลักของสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ จะเป็นไปตามวัตถุประสงค์และระเบียบของสมาคม กล่าวคือ สมาคมไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง และมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมความร่วมมือความสามัคคีระหว่างผู้ประกอบการอาชีพที่เกี่ยวข้องทางด้านภาพยนตร์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความเป็นเลิศทางด้านภาพยนตร์
2. เพื่อประสานความร่วมมือและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างสมาคมกับรัฐบาลองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้อง และนานาชาติ
3. เพื่อดำรงรักษาและพัฒนาศิลปะ, ศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ
4. เป็นศูนย์รวมข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์ ส่งเสริมและบริการให้คำปรึกษาตลอดจนถ่ายทอดความรู้ทางด้านเทคนิคและเทคโนโลยีสมัยใหม่แก่ผู้ประกอบการอาชีพภาพยนตร์และประชาชนทั่วไป
5. ส่งเสริม ปรับปรุง และพัฒนามาตรฐานภาพยนตร์ร่วมกับรัฐบาลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างความก้าวหน้าให้แก่วงการด้านนี้มากยิ่งขึ้น

6. ไม่มีนโยบายหรือเจตนาจัดตั้งโต๊ะบิลเลียด เพื่อเล่นการพนันเอาทรัพย์สินกัน และไม่มีนโยบายเจตนาหาผลกำไรแบ่งปันกัน

7. มีนโยบายต่อต้านและปราบปรามผู้ละเมิดลิขสิทธิ์ภาพยนตร์ทุกรูปแบบ อย่างจริงจัง

ผลงานที่สำคัญของสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติที่ผ่านมาได้เริ่ม ทำการวางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยอย่างเป็นระบบ โดยมีแนวนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมอุตสาหกรรมของคนไทยในแนวคิดสร้างใหม่ หรือที่เรียกว่า Value Creation ซึ่งจะเป็นอุตสาหกรรมหลักเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศไทยในอนาคต เพราะการแข่งขันในเวทีโลกประเทศไทยไม่สามารถจะพึ่งพิงอุตสาหกรรมประเภทการสร้างมูลค่าเพิ่ม หรือ Value Added ได้อีกในอนาคต เนื่องจากคู่แข่งอย่าง จีน สามารถพัฒนาขีดความสามารถในเชิงการผลิตแบบการสร้างมูลค่าเพิ่มได้มีประสิทธิภาพมากกว่าประเทศไทย การวางรากฐานอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย เริ่มตั้งแต่ขบวนการปรับปรุงกฎหมายภาพยนตร์ฉบับใหม่ให้มีการเปิดกว้างมากขึ้นในด้านการส่งเสริมแทนที่จะมุ่งในด้านการควบคุมแต่เพียงอย่างเดียว สำหรับภายในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย สมาคมสมาพันธ์ได้ดำเนินการสร้างความเป็นธรรมแก่มวลสมาชิกในการดำเนินธุรกิจภาพยนตร์ไทยร่วมกันสรุปได้ดังนี้

- การวาง Booking หนังไทยในโรงภาพยนตร์ เพื่อไม่ให้หนังไทยขายชนกันเอง ทำให้เสียโอกาสการทำรายได้
- การกำหนดสัดส่วน Film Hire ของภาพยนตร์ไทย เพื่อลดข้อขัดแย้งระหว่างเจ้าของหนังและเจ้าของโรงภาพยนตร์
- การกำหนด Windows ภาพยนตร์ไทยก่อนลงหนังแผ่นเป็นระยะเวลา 4 เดือน เพื่อให้สมาชิกทั้ง โรงภาพยนตร์ สายหนังต่างจังหวัด ผู้ค้าวิดีโอ วีซีดี ดีวีดี ได้มีโอกาสในการสร้างรายได้จากภาพยนตร์ไทยอย่างเป็นธรรม
- การนำหนังไทยไปออกตลาดเมืองคานส์ และตลาดสำคัญทั่วโลก เพื่อสร้างโอกาสทางการตลาดของหนังไทย และเปิดโอกาสให้ผู้กำกับภาพยนตร์ไทยได้รับแนวความคิดการสร้างภาพยนตร์ในกระแสตลาดโลก
- การปราบปราม วีซีดี วีดีโอ และ ดีวีดี ละเมิดลิขสิทธิ์ เพื่อรักษาประโยชน์ของภาพยนตร์ไทยที่ดำเนินธุรกิจอย่างถูกต้อง

- การจัดงานประกวดภาพยนตร์ไทยยอดเยี่ยม รางวัลสุพรรณหงส์ เพื่อส่งเสริมการสร้างภาพยนตร์ไทยที่มีคุณภาพ
- เป็นกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ร่วมกับ กองทะเบียน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- การแก้ไขข้อขัดแย้งระหว่างผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ เป็นกรณีๆ โดยไม่ต้องพึ่งพาขบวนการด้านศาล

โดยสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ อักษรย่อว่า "สมภช" ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า "The Federation of National Film Association of Thailand" ใช้อักษรย่อว่า "FNFAT"

การจัดตั้งสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ในวงการอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยที่เกิดขึ้นในแต่ละสาขาอาชีพ ที่กระจัดกระจายอยู่ในวงการ ดังนั้น จึงได้มีการรวมกลุ่มกันระหว่างบุคคลในวงการภาพยนตร์ขึ้น เพื่อเป็นศูนย์รวมของความคิดเห็น การพัฒนา การดำรงไว้ ซึ่งอุตสาหกรรมภาพยนตร์แห่งชาติ และเพื่อร่วมกันสร้างสรรค์จรรโลงภาพยนตร์ให้มีการเติบโตยิ่งขึ้นมั่นคงสืบไป โดยมี 11 สาขาอาชีพ ประกอบด้วย ผู้ประกอบการในสาขาผู้อำนวยการสร้าง สาขาโรงภาพยนตร์ สาขาผู้จัดจำหน่าย สาขาผู้กำกับ สาขาดารา - นักแสดง สาขาทีมงานสร้าง สาขานักพากย์ สาขาแลป สาขาผู้สื่อข่าวบันเทิง สาขานักวิชาการภาพยนตร์ สาขาผู้ผลิตและจำหน่ายวีดีทัศน์ โดยมีคณะกรรมการสมาคมและคณะกรรมการบริหารสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ เข้ามาบริหารจัดการองค์กร ให้มีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ โดยมีนายกสมาคมสมาพันธ์ ในแต่ละสมัย ดังนี้

1. นายไพจิตร ศุภวารี เป็นนายกสมาคม 2 สมัย ปี 2534 – 2537
2. นายสุพจน์ พิสิษฐุณินันท์ เป็นนายกสมาคม 2 สมัย ปี 2538 – 2541
3. นายคมน์ อรรถเดช เป็นนายกสมาคม 2 สมัย ปี 2542 – 2545
4. นายสมศักดิ์ เตชะรัตนประเสริฐ เป็นนายกสมาคม ปี 2546 – ปัจจุบัน

การรวมตัวของคนในวงการวิชาชีพเป็นสมาคมฯ นั้น เพราะการรวมพลัง การตั้งมั่นที่จะผลักดันภาพยนตร์ไทยก้าวไกล สู่อสากลได้สำเร็จ ด้วยความเข้าใจอันดีระหว่างกันของบุคคลในวงการภาพยนตร์ เป็นความร่วมมือที่เป็นความหวังของอนาคตภาพยนตร์ไทยมากขึ้น ใน

อันที่จะสร้างศักยภาพและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันให้กับวงการภาพยนตร์ไทยให้เข้มแข็ง และกำกับดูแลกันเองได้ในระดับมาตรฐานสากลต่อไป

สำหรับประเภทรางวัลและเกณฑ์การตัดสินรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ จะมีการมอบรางวัลแก่ผู้ชนะการประกวดด้วยรางวัลที่ใช้ชื่อว่า "รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ" ประกอบด้วย 16 ประเภทรางวัล ได้แก่

1. รางวัลภาพยนตร์ยอดเยี่ยม (Best Picture Award)
2. รางวัลผู้กำกับภาพยนตร์ยอดเยี่ยม (Best Director Award)
3. รางวัลดารานำชายยอดเยี่ยม (Best Actor Award)
4. รางวัลดารานำหญิงยอดเยี่ยม (Best Actress Award)
5. รางวัลดาราประกอบชายยอดเยี่ยม (Best Supporting Actor Award)
6. รางวัลดาราประกอบหญิงยอดเยี่ยม (Best Supporting Actress Award)
7. รางวัลบทภาพยนตร์ยอดเยี่ยม (Best Screenplay Award)
8. รางวัลแต่งหน้ายอดเยี่ยม (Best Make Up Award)
9. รางวัลออกแบบเครื่องแต่งกายยอดเยี่ยม (Best Costume Design Award)
10. รางวัลกำกับศิลป์ยอดเยี่ยม (Best Art Direction Award)
11. รางวัลดนตรีประกอบยอดเยี่ยม (Best Original Score Award)
12. รางวัลเพลงยอดเยี่ยม (Best Original Song Award)
13. รางวัลบันทึกเสียงยอดเยี่ยม (Best Sound Award)
14. รางวัลลำดับภาพยอดเยี่ยม (Best Film Editing Award)
15. รางวัลกำกับภาพยอดเยี่ยม (Best Cinematography Award)
16. รางวัลการสร้างภาพพิเศษยอดเยี่ยม (Best Visual Effect Award)

งานประกวดภาพยนตร์แห่งชาติ ได้จัดขึ้นเป็นครั้งแรกในปี 2534 โดยจัดทำตัวรางวัลเป็นสัญลักษณ์ "ทางช้างเผือกสุดดวงดาว" ซึ่งหมายถึงบุคคลที่สร้างผลงานภาพยนตร์ไทยยอดเยี่ยมและชนะเลิศในแต่ละประเภทรางวัล จนเป็นดาวดวงเด่นของปี

ต่อมาในปี 2544 คณะกรรมการสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ ในสมัยของ นายคมน์ อรรถเดช เป็นนายกสมาคมฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า วงการภาพยนตร์ไทยมีความพร้อมและมีศักยภาพเพียงพอที่จะเป็นหลักในการดำเนินการจัดงานประกวดภาพยนตร์ได้ ดังนั้น สมาคมสมาพันธ์ฯ จึงได้เป็นผู้ดำเนินการจัดงานเอง หลังจากที่ย่างเว้นไป 1 ปี โดยใช้ชื่องานว่า

งานประกาศผลรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ "สุพรรณหงส์" พุทธศักราช ๒๕๔๔ และได้ปรับเปลี่ยน
 ตัวรางวัลให้มีเอกลักษณ์ของความเป็นไทยในลักษณะที่เป็นสากลมากขึ้น เพราะหนังไทยในยุคนี้
 สามารถพัฒนาตนเองจนเป็นที่ยอมรับและรู้จักดีในตลาดต่างประเทศ โดยตัวรางวัลมีรูปแบบและ
 ลวดลายรูปสุพรรณหงส์ ซึ่งสื่อถึงความเป็นไทย เป็นสิ่งที่สูงค่าของคนไทย จึงเรียกชื่อ รางวัลว่า
 รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ "สุพรรณหงส์" และได้นำสัญลักษณ์นี้มาเป็นตราสัญลักษณ์ของสมาคม
 สมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติด้วย ตั้งแต่นั้นมา

สมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ
 THE FEDERATION OF NATIONAL
 FILM ASSOCIATION OF THAILAND

รายชื่อภาพยนตร์ที่ได้รับรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ (รางวัลสุพรรณหงส์)
 สาขารางวัลเพลงนำยอดเยี่ยมประจำปี ระหว่างปี 2534-2549

ครั้งที่ 1 ประจำปี 2534 วันที่ 25 มกราคม 2535

รางวัลเพลงนำภาพยนตร์ยอดเยี่ยมได้แก่ เพลง เวลาในขวดแก้ว

คำร้อง ทำนอง เรียบเรียง วงบัตเตอร์ฟลาย

จากภาพยนตร์เรื่อง เวลาในขวดแก้ว

ครั้งที่ 2 ประจำปี 2535 วันที่ 4 เมษายน 2536

รางวัลเพลงนำภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ได้แก่ เพลง อนึ่งคิดถึงพอสังเขป

เนื้อร้อง ทำนอง ศุ บุญเลี้ยง เรียบเรียง จรัล มโนเพ็ชร และดำรง ธรรมพิทักษ์

จากภาพยนตร์เรื่อง อนึ่งคิดถึงพอสังเขป

- ครั้งที่ 3 ประจำปี 2536 วันที่ 4 เมษายน 2537
 รางวัลเพลงนำภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ได้แก่ เพลง สาละวิน
 เนื้อร้อง ทำนอง และเรียบเรียง พิเศษ สังข์สุวรรณ
 จากภาพยนตร์เรื่อง มือปืน 2 สาละวิน
- ครั้งที่ 4 ประจำปี 2537 วันที่ 4 เมษายน 2538
 รางวัลเพลงนำภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ได้แก่ เพลง เพื่อนแท้
 เนื้อร้อง ทำนอง และเรียบเรียง จำรัส เศวตราภรณ์
 จากภาพยนตร์เรื่อง ม.6/2 ห้องครูวารี
- ครั้งที่ 5 ประจำปี 2538 วันที่ 4 เมษายน 2539
 รางวัลเพลงนำภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ได้แก่ เพลง เกิดอีกที่ต๋องมีเธอ
 เนื้อร้อง ทำนอง และเรียบเรียง สุทธิพงษ์ วัฒนจัง และสุรพันธุ์ จำลองกุล
 จากภาพยนตร์เรื่อง เกิดอีกที่ต๋องมีเธอ
- ครั้งที่ 6 ประจำปี 2539 วันที่ 4 เมษายน 2540
 รางวัลเพลงนำภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ได้แก่ เพลง แอบรัก
 คำร้อง อนันต์ เทียนธรรมจักร์ ทำนอง ทรงศักดิ์ ยอดทองเลิศ
 เรียบเรียง สร้างศิลป์ เรืองศรี
 จากภาพยนตร์เรื่อง เจนนี่ กลางวันครึ่ง กลางคืนคะ
- ครั้งที่ 7 ประจำปี 2540 วันที่ 4 เมษายน 2541
 รางวัลเพลงนำภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ได้แก่ เพลง จักรยานสีแดง
 คำร้อง ทำนอง และเรียบเรียง เสกสรรค์ ศุขพิมาย
 จากภาพยนตร์เรื่อง จักรยานสีแดง
- ครั้งที่ 8 ประจำปี 2541 วันที่ 4 เมษายน 2542
 รางวัลเพลงนำภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ได้แก่ เพลง แค่เธอรักฉัน
 เนื้อร้อง คราม อมฤต ทำนองและเรียบเรียง สุวัชชัย สุทธิรัตน์
 จากภาพยนตร์เรื่อง รัก-ออกแบบไม่ได้ O-negative

- ครั้งที่ 9 ประจำปี 2542 วันที่ 4 เมษายน 2543
 รางวัลเพลงนำภาพยนตร์ยอดเยี่ยมได้แก่ เพลง จากนี้จนชั่ววันจันทร์
 คำร้องโดย คราม อมฤต ทำนองและเรียบเรียงโดย สรวุฑ เลิศปัญญาบุษ
 จากภาพยนตร์เรื่อง กำแพง
- ครั้งที่ 11 ประจำปี 2544 วันที่ 4 เมษายน 2545
 รางวัลเพลงนำภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ได้แก่ เพลง นาทินี
 ทำนอง คำร้อง เรียบเรียง สิริธนา หงษ์โสภณ และก้องเกียรติ เรือนน้อย
 จากภาพยนตร์เรื่อง สตรีเหล็ก
- ครั้งที่ 12 ประจำปี 2545 วันที่ 4 เมษายน 2546
 รางวัลเพลงนำภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ได้แก่ นิรันดร์
 คำร้อง ทำนอง สบชัย ไกรยูรเสน เรียบเรียง สบชัย ไกรยูรเสน, จักรวาล เสาธงยุติธรรม
 จากภาพยนตร์เรื่อง ตะลุมพุก มหาวาทภัยล้างแผ่นดิน
- ครั้งที่ 13 ประจำปี 2546 วันที่ 9 มกราคม 2547
 รางวัลเพลงนำภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ได้แก่ เพลง กุมภาพันธุ์
 คำร้อง สีฟ้า ทำนอง BRUNO BRUGNANO เรียบเรียง อภิไชย เย็นพูนสุข
 จากภาพยนตร์เรื่อง กุมภาพันธุ์
- ครั้งที่ 14 ประจำปี 2547 วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2548
 รางวัลเพลงนำภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ได้แก่ เพลง ไม่มี...ไซ้ใหม่
 เนื้อร้อง ชายชาติ พงษ์ประภาพันธุ์ และณรงค์ฤทธิ์ สุพรรณเภสัช
 ทำนอง และเรียบเรียง ชายชาติ พงษ์ประภาพันธุ์
 จากภาพยนตร์เรื่อง เดอะ เลตเตอร์ จดหมายรัก
- ครั้งที่ 15 ประจำปี 2548 วันที่ 4 มกราคม 2549
 รางวัลเพลงนำภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ได้แก่ เพลง หนึ่งในดวงใจพ่อ
 เนื้อร้อง ทำนอง เรียบเรียง แสนแสน
 จากภาพยนตร์เรื่อง เอ้อเธอ

ครั้งที่ 16 ประจำปี 2549 วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2550
รางวัลเพลงนำภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ได้แก่ เพลง เขียนถึงคนบนฟ้า
คำร้องและทำนอง สุทธิพงษ์ สมบัติจินดา เรียบเรียง ศิรินท์ คุ้มรักษ์
จากภาพยนตร์เรื่อง โคตรรักเอ็งเลย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายเอกอมร เอี่ยมศิริรักษ์ (มาร์ติน) ภูมิลำเนาจังหวัดเพชรบูรณ์ จบการศึกษาระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ และศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนเพชรพิทยาคม ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ จนสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมต้น หลังจากนั้นได้เข้าศึกษาในระดับมัธยมปลายที่โรงเรียนเทพศิรินทร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลายจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนอำเภอหล่มสักจังหวัดเพชรบูรณ์ และเข้ารับการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยจนจบการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และสำเร็จการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับประสบการณ์ที่ได้รับจากการกิจกรรมระหว่างศึกษา และประสบการณ์การทำงานตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน(ปี2550) พอสังเขปดังต่อไปนี้

ประสบการณ์ความรู้ และระดับการศึกษา

- จบหลักสูตรการเรียนร้องเพลงจาก นันทนา สตูดิโอ
- ผ่านการฝึกวิธีการใช้เสียงจากหลักสูตร Seth Riggs ในประเทศไทย โดย ครูโรจน์ รุ่งโรจน์ ดุลลาพันธ์
- ปริญญาตรี (B.A.) Communication Arts มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (GPA. 3.7)
- ปริญญามหาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะนิเทศศาสตร์ สาขาวาริชวิทยาและสื่อสารการแสดงรุ่น 8 (ปี 2548)

ประสบการณ์การทำงาน

- Album 3PlusONE สังกัด RS Promotion (นักร้องนำ) 2003
- ร้องเพลงและร่วมแสดงกวีจิตการ (ละครเวที) เพื่อ นางอองซานซูจี ปี 2548
- Album Big Brother Big Memories ปี 2 2006
- Album VOICES FROM THE FIFA WORLD CUP 2006
รวมศิลปิน Sony BMG Thailand
- Album Dedicated to PAUSE 2006
- Album Thames Martin
สังกัด Sony BMG Music Entertainment Thailand 2006
- Voice Trainer